

**UCHWAŁA NR XI/174/2025
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE GÓRNICZEJ**

z dnia 29 stycznia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi nr BRM.1510.7.2024 na Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572) na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej
uchwała:**

- § 1. Uznać za bezzasadną skargę nr BRM.1510.7.2024 na Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza.
- § 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- § 3. Zobowiązać Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej

Marta Bobrowska-Juroff

W dniu 21 listopada 2024 r. do Rady Miejskiej w Dąbrowie Górniczej wpłynęła skarga spółki RRSP 4 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, złożona na Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza na zasadzie art. 227 k.p.a. w zw. z art. 229 pkt 3 k.p.a., której przedmiotem jest nienależyte wykonywanie zadań, naruszenie praworządności i interesów Skarżącej na tle przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego prowadzonych postępowań administracyjnych. Skarga została zarejestrowana w rejestrze Skarg i Wniosków kierowanych do Rady Miejskiej pod nr BRM 1510.7.2024. Skarżąca zarzuca Prezydentowi Miasta stronnictwo i brak równości w traktowaniu Spółki przy procedowaniu składanych przez nią wniosków i wydawaniu rozstrzygnięć, w kontekście postępowań z wniosku innych podmiotów, będących według określenia Skarżącej „de facto w tej samej kategorii”, czyli w postępowaniach „z zakresu wydawania warunków zabudowy dla innych instalacji odnawialnego źródła energii dla innych podmiotów”. Skarżąca zarzuca, iż sposób procedowania spraw oraz treść wydawanych decyzji administracyjnych narusza praworządność i słusne interesy Spółki, w tym również w aspekcie finansowym, mogąc doprowadzić Spółkę do szkody. W ocenie Spółki, jest ona w sposób jawny dyskryminowana.

W dniu 16 grudnia 2024 r. do Biura Rady Miejskiej wpłynęło Stanowisko Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza dot. skargi BRM.1510.7.2024.

Żaden z zarzutów Skarżącej nie ma potwierdzenia w faktach.

Sprawa o znaku WUA.6730.19.2023.JS, w której Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza decyzją nr 61/2024 z dnia 22 maja 2024 r. odmówił ustalenia warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy z uwagi na fakt, iż nie został spełniony wymóg określony w art. 61 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 977, z późn. zm.) tj. co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji - dotyczyła wydania warunków zabudowy dla realizacji „Zespołu kontenerowych magazynów energii „Tucznawa” o mocy do 60 MW wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, abonencką stacją elektroenergetyczną oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną”, a nie dla budowy instalacji odnawialnego źródła energii, dla których to inwestycji nie stosuje się przepisów zawartych w art. 61 ust. 1 pkt 1-2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. kontynuacja funkcji oraz dostęp do drogi publicznej). Planowana więc przez Skarżącą inwestycja tj. zespół kontenerowych magazynów energii, dla której prowadzono postępowanie zakończone decyzją odmowną nr 61/2024 z dnia 22 maja 2024 r., nie stanowiła wprost realizacji instalacji odnawialnego źródła energii, w rozumieniu art.2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1361 ze zm.). Powyższy przepis określa, iż za instalację odnawialnego źródła energii uważa się instalację stanowiącą wyodrębniony zespół urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej, a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej.

Z taką argumentacją zgodziło się Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, które decyzją z dnia 1 sierpnia 2024 r. nr SKO.UL/41.7/253/2024/11524/RS utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza. Na decyzję SKO spółka RRSP 4 Sp. z o.o. wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Na pisemną prośbę SKO z dnia 13.09.2024 r., całość akt sprawy została przekazana do SKO pismem z dnia 18 września 2024r. Prezydent Miasta na chwilę obecną nie otrzymał żadnej informacji, co do wydania orzeczenia przez WSA w postępowaniu ze skargi spółki RRSP 4 Sp. z o.o. na decyzję SKO.

W zakresie wniosku złożonego w dniu 01.07.2024 r., (znak WUA-I.6730.16.2024.JS) w sprawie wydania decyzji o ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji pn. „Instalacja odnawialnego źródła energii „Tucznawa” wykorzystująca promieniowanie słoneczne wraz z obiektami budowlanymi obejmującymi magazyny energii, instalacjami i urządzeniami technicznymi oraz pozostałą niezbędną infrastrukturą techniczną” - z uwagi na fakt, iż wniosek ten nie spełniał wymagań ustalonych w przepisach prawa, Organ wezwał Spółkę zgodnie z treścią art. 64 § 2 k.p.a. do uzupełnienia braków w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania. W dniu 28.08.2024 r. wpłynęło pismo nie zawierające uzasadnienia, w którym Spółka zwróciła się z prośbą o przedłużenie terminu uzupełnienia wniosku do 23 września 2024 r. Po analizie złożonego wniosku Organ uznał, iż nie ma podstaw do przedłużenia terminu uzupełnienia braków, z tego też powodu sprawę pozostawiono bez rozpoznania, o czym poinformowano Spółkę w piśmie z dnia

04.09.2024 r. W efekcie powyższego w dniu 27 września 2024 r. Spółka złożyła „ponaglenie na bezczynność Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza” zarzucając, iż 14 dniowy termin na uzupełnienie braków formalnych był za krótki. W dniu 09.10.2024 r. ponaglenie zostało przekazane do SKO, które postanowieniem (o znaku: SKO.UL/41.7/422/2024/17431/RS) z dnia 17.10.2024 r. uznało ponaglenie za nieuzasadnione.

W uzasadnieniu do postanowienia SKO podkreśliło, iż „wskazane w wezwaniu w dnia 12 sierpnia 2024 r. braki wniosku są brakami formalnymi”, a co za tym idzie należało „wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Wezwanie, o którym mowa w art. 64 par. 2 k.p.a. ma na celu usunięcie braków formalnych wniosku na etapie wstępnej jego kontroli. Następuje to przed wszczęciem postępowania administracyjnego, które toczy się przecież dopiero po otrzymaniu kompletnego wniosku. Kolegium nie podziela stanowiska przedstawionego w ponagleniu, jakoby niekompletny wniosek inicjował postępowanie administracyjne”. W świetle powyższego stwierdzenie Skarżącej, iż obecnie sprawa pozostaje w toku nie znajduje potwierdzenia w faktach.

Przywołane w treści skargi postępowania administracyjne innych podmiotów, również nie potwierdzają zarzutów Skarżącej, gdyż:

- decyzja nr 16/2023 z dnia 16.02.2023 r. dot. zespołu elektrowni fotowoltaicznych o mocy do 2MW (dz.647/1 obręb 0009) była decyzją umarzającą postępowanie. Efektem umorzenia postępowania przez Organ i utrzymania w mocy decyzji przez SKO, było jej zaskarżenie do WSA,

- wnioski, które zakończyły się pozytywną decyzją Prezydenta Miasta dotyczyły innych terenów (o innych uwarunkowaniach), niż wnioskowane przez spółkę RRSP 4 sp. z o.o., a co najistotniejsze, dotyczyły każdorazowo budowy instalacji odnawialnych źródeł energii, a nie jednego z elementów składowych, tj. zespołu kontenerowych magazynów energii. Sprawy te nie są zatem tożsame ani w zakresie obszaru, na którym są planowane, ani również samego zamierzenia inwestycyjnego, stąd różne ich rozstrzygnięcie,

- Skarżąca przywołuje wydaną przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia związanego z budową magazynów energii na działce 15/19 w obrębie Tucznawa, podczas gdy teren na którym położona jest przedmiotowa nieruchomość, objęty jest ustaleniami „zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbrowy Górniczej dla terenów położonych – obręb Tucznawa, karta mapy 1,2,3,4,5,6”, w związku z powyższym, dla tej inwestycji nie proceduje się wydania decyzji o warunkach zabudowy.

Skarżąca wnosi o niezwłoczne zapoznanie się przez Radę Gminy z dokumentacją prowadzonych przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza postępowań z wniosku Spółki i weryfikację sposobu procedowania przy uwzględnieniu postawionych zarzutów.

Należy wskazać, iż Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej nie posiada kompetencji bezpośredniego ingerowania w proces wydawania decyzji administracyjnych w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze takich decyzji czy też do rozpoznawania i rozstrzygania takich spraw. Przepisy k.p.a. regulują kontrolę instancyjną w tym zakresie oraz nadzór pozainstancyjny a przepisy odrębne regulują kontrolę sprawowaną przez sąd.

Niemniej jednak, na bazie analizy ogólnej stanu faktycznego sprawy będącej przedmiotem skargi, nie stwierdza się naruszenia zasady praworządności w procesie stosowania prawa przez Prezydenta Miasta czy też zasady bezstronności i równego traktowania, ani naruszenia interesów Skarżącej.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Niewątpliwie uregulowana w art. 6 k.p.a zasada praworządności jest powtórzeniem zasady praworządności przyjętej w Konstytucji RP, a działanie na podstawie prawa w postępowaniu administracyjnym obejmuje zasadniczo element ustalenia przez organ administracji publicznej zdolności prawnej do prowadzenia postępowania w danej sprawie oraz zastosowanie przepisów prawa materialnego i przepisów prawa procesowego przy rozpoznaniu i rozstrzygnięciu sprawy. Zgodnie z normą prawną zawartą w art. 7 k.p.a., w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności. Z zasady tej wynika m.in. obowiązek organu administracji publicznej do kontroli przestrzegania prawa przez podmioty postępowania. Organ kontrolując przestrzeganie przez stronę przepisów prawa, w razie stwierdzenia ich naruszenia, może nakazać usunięcie braków pod określonymi sankcjami prawnymi – bezskutecznością czynności procesowej (art. 64 § 2 k.p.a.). Z powołanej normy zawartej w art. 7 k.p.a. wynika również obowiązek organu administracji publicznej wyższego stopnia do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawa w postępowaniu administracyjnym przez organy niższego stopnia.

Zgodnie z art. 8 k.p.a. organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.

Zasada równego traktowania jest zasadą konstytucyjną wynikającą z art. 32 Konstytucji RP, zgodnie z którą wszyscy są wobec prawa równi, wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny, a której naruszenie ma konsekwencje w kwalifikacji wadliwości procesowej, będącej podstawą wznowienia postępowania administracyjnego na podstawie art. 145b § 1 k.p.a., stanowiącego uzupełnienie systemu gwarancji procesowych.

Zgodnie z regulacją art. 145b § 1 k.p.a., można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz.U. z 2023 r. poz. 970), jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną.

Skarga nie zawiera w swojej treści żadnych okoliczności wskazujących na fakt, aby przy rozpoznaniu i rozstrzyganiu spraw z wniosku Skarżącej Prezydent Miasta wprowadził elementy różnicujące sytuację Skarżącej z punktu widzenia równości wobec prawa, a zatem takich jak np. pochodzenie etniczne czy narodowość członków osoby prawnej. Nie zachodzą również żadne elementy stanu faktycznego, które mogłyby wskazywać na zachowanie Organu stawiające Skarżącą w sytuacji dyskryminacji bezpośredniej czy też pośredniej, przy rozpoznaniu i rozstrzyganiu spraw z jej wniosku.

W sprawie będącej przedmiotem skargi, nie zachodzą też okoliczności wskazujące na jakąkolwiek dyskryminację rozumianą jako zróżnicowane traktowanie przez Organ podmiotów znajdujących się obiektywnie w takiej samej sytuacji, które to odmienne traktowanie nie miałoby swojej racjonalnej, obiektywnie usprawiedliwionej podstawy.

Nie stanowi naruszenia zasady równości różna treść rozstrzygnięć wydanych przez Organ w postępowaniach, jak określa to Skarżąca „z zakresu wydawania warunków zabudowy dla innych instalacji odnawialnego źródła energii dla innych podmiotów”, skoro jest ona następstwem czy to różnej podstawy prawnej, czy to różnego stanu faktycznego, a więc w sytuacji wydawania różnych rozstrzygnięć przez Organ w sprawach chociażby nawet podobnych, ale jednak nie o tożsamym stanie faktycznym i prawnym.

W orzecznictwie sądowym stwierdza się, iż subiektywne odczucia strony w zakresie braku zaufania do organu prowadzącego postępowanie, nie mogą przesądzać o naruszeniu przepisu procesowego art. 8 k.p.a. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 maja 2021 r. II OSK 2429/18).

Wobec powyższego skargę na Prezydenta Miasta uznaje się za bezzasadną.

Ponadto informuje się, że stosownie do treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024r. poz. 572) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.